

кадѣ, то пжкѣ владѣеше умственна-та война, споредъ както ни показаха горни-тѣ припомнивания. Но главно-тобѣше онова, кое-то донесе всеобщо страдание: търговска-та криза. Тя удари повече-то европейски държави, но не изостави да са стовари най-сетнѣ, и на Сѣверна-Америка съ още по-голѣма тѣжестъ.

Тѣй бѣше накратко положение-то на други-тѣ държави, коги-то почнаха да са заявяватъ у

БЪЛГАРСКА-ТА ЦЪРКВА

нови размирици: Българи-тѣ въ солунския окръгъ ставатъ католици.

Наше-то правителство като искаше да види единъ день подданици-тѣ си мирни въ вѣроисповѣдни-тѣ си желанія, отрѣди особни смесени комисии да разгледатъ коренно население-то въ смесени-тѣ епархии и отъ това произлѣзоха истилями-тѣ, кои-то са обнародваха вече отъ наши-тѣ Бълг. вѣстници въ Цариградъ. Тѣ излезоха за въ наша полза, както си е; защо-то по онѣзи мѣста живѣятъ само Българи, а не Гърци. Се по тази мисия или по друга, бѣше пратила нашя-та Екзархия Нег. Преосвященство Смоленскаго (Руссенския економъ — попъ Нила) въ Солунския окръгъ за да удовлетвори нѣкои искания на население-то, кое-то чакаше съ нетърпение да види мили-тѣ си владици. Въ това време тамкашни-тѣ Българи са обезпокояваха твърдѣ много отъ гърцки-тѣ владици. Не са измина дълго време и Н. Пр. наместо да удържи еднородци-тѣ си и да ги подкрепява въ бащина-та ни вѣра, да ги отклонява отъ протестанти-тѣ, католици-тѣ и др., той са запретна да растроява тамошния кръгъ: да отклонява стадо-то отъ наша-та толкози-годишна желаема Българска Екзархия. Откато учерни себе си, позволи си явно да приканва Българи-тѣ въ Униятска-та кошара. Той като си свърши наопаки своя-та миссия, завърна са